

Geschiedenis:

Bonner Republiek

BRD onder Kohl: 1982-1989

Toen in 1949 werd gekozen voor een hoofdstad van de Bondsrepubliek viel de keus op Bonn, een provinciestad aan de Rijn. Aangezien het om een tijdelijke probleem zou gaan - in afwachting van de Duitse eenheid - werd gekozen voor een praktische oplossing.

Bonn lag dichtbij Keulen, de thuisstad van Duitslands eerste bondskanselier Adenauer. Tekenend voor het tijdelijke karakter van de hoofdstad, voor het 'provisorium', was de keuze van het parlamentsgebouw: de pedagogische academie, een modern zakelijk gebouw dat door de nazi's als 'ongewenst' was afgedaan.

Bonn was bepaald een onopvallende hoofdstad, waar ambtenaren en politici hun werk deden zonder al te veel te worden afgeleid door wereldse verlokkingen. Toch groeide de hoofdstad langzaam uit tot een regeringscentrum, waar niemand meer omheen kon. Werkten in 1952 nog 9200 ambtenaren in dienst van de Bond, in 1989 waren dat er vijftigduizend.

De stad was langzaam gegroeid in haar rol. Door het *Wirtschaftswunder*, door de weliswaar jonge maar toch democratische traditie, door alle politieke verwickelingen, van strijd met de RAF tot de *Historikerstreit*, groeide een besef dat de Bonner republiek op termijn recht van bestaan had. Niemand hield er in de jaren tachtig nog rekening mee dat het Oostblok als een kaartenhuis in elkaar zou storten.

Symbool voor het einde van het provisorische karakter van de republiek waren de plannen voor een nieuw parlamentsgebouw, een nieuwe Bondsdag. Op de plaats van het oude parlamentsgebouw verrees een nieuw transparant gebouw, met veel glas en een ronde vergaderzaal: regering en parlement zaten niet meer tegenover elkaar maar in een kring.

Toen het gebouw in oktober 1992 in gebruik werd genomen, stond al vast dat deze behuizing tijdelijk was. In 1999 verhuisde de regering naar de nieuwe hoofdstad Berlijn.

Artikel: <https://duitslandinstituut.nl/naslagwerk/116/bonner-republiek>